

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

17 Aralık 2025 S.90

Karanlıktan Aydınlığa

Çürüyen, çökmekte olan, dağılan her sınıfın şaşmaz yazgısıdır bu. Halk yığınları açlık ve yokluk içinde kırılır, ortalığı kasıp kavuracak isyan yangını muazzam bir öfke ile mayalanırken, yukarıda gösteriş ve şatafat içinde korkunç bir savurganlık, gören herkesi çileden çıkartacak yozlukta bir yaşam alır başını gider. Yetmez! Ayak oyunları, güç savaşları, türlü çeşit entrikalar, taht kavgaları ayyuka çıkar. Milyonlarca aç insan o debdebede kendi korkunç yıkımını görür, kemiklerine işleyen açlığını hisseder. Öfke büyür, büyür, önüne durulmaz bir sel olur.

Devamı 2. sayfada...

Editor

Halkın İktidarı?

Aybel Gül

Gerçek Bilim Kafa Açıcıdır

Çeviri Kolektifi

Karayıpler, ABD Emperyalizminin Mezarlığı Olacak

Dünden Bugüne Zindanlar Mücadelesi

Dosya
Gerçek Hâlâ Kayıтта

"Gerçek Hâlâ Kayıтта"

Karanlıktan Aydınlığa

Manşet

Rivayet edilir ki, Fatih Sultan Mehmed'in Macar ustaya döktürdüğü toplar Bizans başkentinin surlarını döver ve gedikler açarken, Konstantinopolis'in (İstanbul'un) din adamları hararetle bir şekilde "meleklerin cinsiyeti var mıdır yok mudur" tartışması yürütmektedir.

"Üzerindeki dam yanarken meleklerin cinsiyetini tartışmak" denir. Onca yakıcı sorun dururken, varlık yokluk sorunu gündemdeyken, gereksiz şeylerle uğraşmak anlamında kullanılır.

Çürüyen, çökmekte olan, dağılan her sınıfın şaşmaz yazgısıdır bu. Halk yığınları açlık ve yokluk içinde kırılır, ortalığı kasıp kavuracak isyan yangını muazzam bir öfke ile mayalanırken, yukarıda gösteriş ve şatafat içinde korkunç bir savurganlık, gören herkesi çileden çıkartacak yozlukta bir yaşam alır başını gider. Yetmez! Ayak oyunları, güç savaşları, türlü çeşit entrikalar, taht kavgaları ayyuka çıkar. Milyonlarca aç insan o debdebede kendi korkunç yıkımını görür, kemiklerine işleyen açlığını hissedir. Öfke büyür, büyür, önüne durulmaz bir sel olur.

Bakın ülke yönetiminin gündemine... En tepedekilerin tepişme haberlerine bakın. **Sabah akşam gazetelerde, TV kanallarında üzerimize boca edilen cüruf yığınının ortalığa saçılan çürümüşlük inanılmaz boyutlarda.** "Kim başa geçecek", "AKP için taht kavgası", "Saray'ın hamlesi", "Bilal için hazırlık"... Her gün bir manşet, her gün bir haber, bir tartışma. Emekçi yığınlar canı burnunda dayanmış surlara. **Son büyük kuşatma bu.** İşçi ve emekçiler son büyük kavgaya hazırlanıyor. Burjuva siyasi arena, tıpkı Konstantinopolis'in din adamları gibi "meleklerin cinsiyetini" tartışıyor. Gırtlaklarına kadar "taht kavgalarına" gömülmüş durumdalar. Ve bu kavga derinleştikçe inanılmaz bir yozluk, çürümüşlük görüntüleri saçılıyor ortalığa. Her gün bir lağım patlıyor.

Bu bir yazgıdır. Değişmez, değiştirilemez! Çürümenin sonucudur. **Çürüme ise toplumsal düzenin evriminin bir sonucu. Dikiş tutturamazsınız. Sözle, hatta eylemle değiştiremezsiniz bunu.** Ancak toptan yakıp yıkacak, temelinden havaya uçurmak zorundasınız.

Bir yerde bu görüntünün yaygınlaşması, çözülüşün başladığının göstergesidir. Büyük kavganın vaktinin geldiğinin ilanıdır. Karanlığın en koyu olduğu andır bu. Şafağın sökmesine en yakın an!

Halkın İktidarı?

Editör

Kapitalist birikim daima toplumun çok geniş kesimleri için sürekli artan bir yoksullaşma sürecini yaratırken, bir avuç kesimin elinde toplumsal zenginliğin çok büyük bir kısmının yoğunlaşmasına yol açar.

Hiç kuşku yok, tarifi zor bir yoksulluk, dayanılmaz bir yıkım giderek derinleşiyor ülkede. Rakamlarla sıralamanın gereği bile yok.

Toplumun çok büyük bir kısmı mutlak bir yoksulluğun, yokluğun, hatta açlığın pençesinde kıvranıyor. Yoksulluk sınırı, işçi ve emekçilerin asıl kitlesinin gelir düzeyinin üstünde. Açlık sınırı, asgari ücreti, yani ortalama ücreti aşmış. Ortalama ücret diyoruz, çünkü bugün Türkiye'de işçilerin yarısı, asgari ücret veya onun da altında ücret alıyor.

On milyonlarca insan "sosyal yardımlar"la ayakta. O yardımlara bağımlı hale

getirilmiş. Adeta bir **"sadaka toplumu"** yaratılmış durumda. Dinci faşizm "açlıkla terbiye"yi bir resmi "politika" olarak uyguluyor.

Bu korkunç sefaletin diğer kutbunda, akıl almaz bir zenginlik, gösteriş, lüks yer alıyor. Kapitalizmin işleyişinin kaçınılmaz sonucudur bu. Kapitalist birikim daima toplumun çok geniş kesimleri için sürekli artan bir yoksullaşma sürecini yaratırken, bir avuç kesimin elinde toplumsal zenginliğin çok büyük bir kısmının yoğunlaşmasına yol açar. Bu, kapitalist birikimin değişmez yasasıdır. Her tür iradedenden, niyetten, "politika"dan bağımsızdır.

Sınıf bilinçli devrimci işçilerin önündeki en temel görevlerden biri, sınıfın genel kitlesini bu burjuva politikaya karşı sürekli uyarmak, aydınlatmak ve gerçek çözümü, devrimci halk iktidarının yolunu göstermektir.

Bu nokta önemli. Çünkü yoksulluğu, yoksullaşmayı, emekçi yığınların katlanan açlığını hükümetlerin aldığı kararlara, ekonomi politikalarına indirgeyen bir bakış her zaman yaygın olmuştur. Özellikle sosyal reformistler tam da bu yanlış kavrayışı tüm politik faaliyetlerinin temeli haline getirirler. Onları burjuva sınıfın politik hareketlerine çözülmez bir şekilde bağlayan bu temel hat, mevcut burjuva yönetim karşısında hemen her zaman **burjuva "muhalafet" in yancılığına yapmalarına imkan vermektedir.**

Bugün hangi sosyal reformist yayını elinize alırsanız alın, göreceğiniz şey muazzam bir **yoksulluk eleştirisi**dir. Emekçi sınıfların, toplumun büyük kesiminin nasıl dayanılmaz bir yokluk ve hatta açlık içinde olduğunu, nasıl korkunç bir yıkıma uğradığını etkili bir şekilde betimlerler. Tüm bunlar zaten bütün emekçilerin bizzat etinde, kemiğinde hissettiği somut gerçekliklerdir.

Peki bunun bir adım ötesi? Bu yıkımın, bu inanılmaz boyutlardaki yoksullaşmanın temel nedeni? **Bu yıkım süreci ile atbaşı gelişen mücadele dinamiği? Çözüm yolu?** Tüm bunlar genel olarak ya tümünden görmezden gelinir, ya da ucundan köşesinden dile getirilir: *"Türkiye'nin ihtiyacı, yoksulluğu yöneten değil, ortadan kaldırmayı hedefleyen bir siyasal ve ekonomik anlayıştır."* (Birgün Gazetesi)

Nedir bu "siyasal ve ekonomik anlayış"? Eleştiri oklarını mevcut iktidara yöneltirken, çıkış yolu olarak burjuva "muhalafet" in allanıp pullanması! Ne eksik, ne fazla. Karşımızda sıralanan "siyasal ve ekonomik anlayış" hemen her zaman budur!

Hazır CHP lideri Özgür Özel her miting meydanında *"Türkiye'de iktidar değişecek. Halkın iktidarı gelecek"* diye sesini yükseltiyorken, kurtuluş adına, çıkış yolu adına burjuva "muhalafet" kuyrukçuluğu yapmak alabildiğine kolay ve "karlı" bir "siyasal anlayış" olsa gerek!

Oysa önümüzdeki toplumsal resim yalnızca yıkımın, yokluğun, açlığın resmi değil. Bunun doğal ve kaçınılmaz sonucu olarak **emekçi yığınlar arasında geometrik bir hızla büyüyen öfke, isyan ve kavga havası** var. Hiç hız kesmeyen irili ufaklı direnişler, işgaller, grevler dizisi var. Kadınların dinmeyen başkaldırısı var. Gençlerin "ülkeden kaçmak istemesi" baskın eğilim değil, bir o kadar düzene yönelen gençlik öfkesi var. Ezcümle, baskı ve sömürünün kaçınılmaz sonucu olarak büyüyen bir devrimci dalga var. İşin asıl püf noktası burası. Sosyal reformizmin, ortalama sol anlayışın hemen her zaman görmezden geldiği veya önemini kavrayamadığı nokta budur.

Hiçbir toplum kurbanlık koyun gibi kendi sonunu, kendi yıkımını uysallıkla kabul etmez. Bu topraklarda yarım asırdan uzun bir süredir

devam eden devrimci mücadele, onun yarattığı güçlü devrimci gelenek buna asla izin vermez. Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkları devrimcidir. Devrimci bir geleneğe sahiptir. CHP'nin meydan meydan gezip "halk iktidarı" şiarını yükseltmesinin altındaki temel gerçek işte budur!

Yalnızca koşulların genel devrimciliği değil burada söz konusu olan. Uzun on yıllara dayanan **bu devrimci koşulların işçi sınıfında ve emekçi halklarda yarattığı bilinç dönüşümü, bilinç sıçraması anlamında bir devrimci dönem**deyiz. Bugün en azından devrimci bir görünüş takınmayan bir burjuva "muhalafet" in emekçi yığınlarına sesini duyurabilmesi imkansız. Aynı şey, eksikliği var fazlası yok, sosyal reformizm için de söylenmelidir. Her türlü uzlaşmacılık, her türlü burjuva "muhalafet" bu olağanüstü devrimci koşullara "uyum" sağlama peşinde. Söylemlerini dönemin ruhuna uydurma derdinde.

Burjuva "muhalafet" in mevcut politikası, tam da bu manada "devrimi çalma" politikasıdır. Onlar açısından bu, mevcut kapitalist düzeni kurtarmanın yegane yoludur.

Sınıf bilinçli devrimci işçilerin önündeki en temel görevlerden biri, sınıfın genel kitlesini bu burjuva politikaya karşı sürekli uyarmak, aydınlatmak ve gerçek çözümü, devrimci halk iktidarının yolunu göstermektir.

İşçi Eylemlerinden

İstanbul Acıbadem'de Karaman İnşaat tarafından yapılan Beyaz Saray Apartmanı inşaatında Grup Elit Mekanik Mühendislik firmasında çalışan Yapı Yol-İş Sendikası üyesi inşaat işçileri ödenmeyen maaşları için eyleme başladı.

Karaman İnşaat ve Grup Elit Mekanik; işçileri şantiyeden atmaya çalıştı.

İşçiler haklarını almadan şantiyeden ayrılmayacaklarını belirterek eylemi sürdürdü.

13 Aralık günü Grup Elit Mekanik patronu işçileri şantiyeden atmak için tehdit ederek polis çağırdı.

Polis işçileri gözaltına alarak polis karakoluna götürdü. İfadeleri alınan işçiler gözaltından bırakıldıktan sonra tekrar şantiye önüne geldi.

Yapı Yol-İş üyesi işçilerin eylemi 13 Aralık günü akşam saatlerinde kazanımla sonuçlandı. İşçiler, sendikanın sosyal hesabından tüm alacaklarının ödendiğini ve eylemin sona erdiğini duyurdu.

Samsun'da Devlet Hastanesi İnşaatında Yeniden Eylem

TOKİ tarafından yaptırılan Samsun Şehir Hastanesi şantiyesinde Gürbağ Yapı adlı firma bünyesinde çalışan Yapı Yol-İş Sendikası üyesi inşaat işçileri ödenmeyen alacakları

için 20 Kasım günü eyleme geçmişti. Eylem sonucunda 22 Kasım günü akşam saatlerinde Gürbağ Yapı ile anlaşmaya varılarak işçi ücretlerinin ödenmesine ilişkin protokol imzalanmıştı.

Fakat şirketin ödeme sözünü yerine getirmemesi üzerine işçiler 15 Aralık günü Samsun Şehir Hastanesi şantiyesi önünde tekrar eyleme geçti.

Yapı Yol-İş Sendikası üyesi işçilerin Samsun Şehir Hastanesi şantiyesinde eylemi devam ediyor.

Bozbağ Kömür Madeni Şantiyesinde İşçilere Saldırı

Kütahya'da Tunçbilek, Bozdağ Kömür Madenine bağlı şantiye de çalışan Yapı Yol-İş Sendikası üyesi işçiler 3-4 aydır çalışmakta olduklarını fakat 2 aydır ücretlerinin ödenmediğini belirterek iş bıraktı.

İşçiler; ücretleri ödenmediği için 15 gündür çalışmadıklarını,

Akkuş İnşaat şirketinin haklarını ödemediğini, bir de kendilerini tehdit ettiklerini belirtti.

İşçiler; yaşadıkları hak gaspına uğrayıp tehdit edildiklerini ve saldırıya maruz kaldıklarını belirterek, bazı işçilerin de bu saldırılarda yaralandığını sosyal medya hesaplarından paylaştı.

Yapı Yol-İş Sendikası yaptığı açıklamada "Akkuş İnşaatı uyarıyoruz! Saldırarak işçileri yıldıramazsınız! Sendikamız gerekli görmesi halinde bölgedeki bütün üyelerini maden ocağının önüne çağıracağız!" denildi.

Sendika ayrıca Çalışma Bakanlığı, Kütahya Valiliği, Emniyet, TOKİ, Belediye gibi yetkili kurumları da görevlerini yapmaya çağırdı.

Yapı Yol-İş Sendikası, işçilerin hakları ödeninceye kadar eylemin devam edeceğini vurguladı.

İşçilerin eylemi sürüyor.

Gerçek Bilim Kafa Açıcıdır

Aybel Gül

Elbette burjuvazi nitelikli bilimsel eğitimi emekçilerden itinayla uzak tuttuğu için bu eğitimi en başta kendi çabamızla almamız gerekiyor. Bunun için de en başta Marksizme ihtiyacımız var.

Doğadan çıktığı haliyle beyin -is- terse dahiye denk bir potansiyeli olsun- bir işe yaramaz. Onu işler hale getirmek için eğitmek gerekir ve gerçekten doğru ve etkili bir biçimde işleyen bir beyin için iyi bir eğitim gerekir. İyi bir eğitim bilgilerin öğretilmesi, ezberletilmesi değil de "düşünmek için aklın eğitilmesi" (A. Einstein) olduğundan, kapitalist sistemde kısmen de olsa böyle bir eğitimi almak oldukça pahalıya mal olan, oldukça uzun süren bir iştir.

Kapitalist sistemde kısmen de olsa bu eğitimi almak diyoruz! Çünkü sanıldığı aksine kapitalist sistemde iki tür eğitim vardır. Birinci tür eğitimde burjuva sınıfın ihtiyacı olan teknolojik gelişme ve endüstriyel üretim için gerekli olan dahiler büyük bir özen ve neredeyse sınırsız olanaklarla az çok bilimsel bir eğitimden geçirilirler. Bunun için bugüne kadar edinilmiş **tüm insanlık birikimi** kullanılır. Örneğin MIT'de bir matematik ya da fizik öğrencisi iseniz, her soruları çözecek yaratıcı bir kafa için sanat ve felsefe dersleri de doğa kamp- ların da öğrenciliğinizin parçası olur. **Düşünce sisteminde yobaz ve batıl sınırları olmayan kafalar daha yaratıcıdır** ve bu kafalar toplum bilimlerinde boğazlarına kadar idealist bakışa (felsefi idealizm olarak) gömülü olsalar da, fen bilimlerinde diyalektik materyalizmin öğrencileridirler. Bu durumdaki çelişki, gerçek dünyaya diyalektik materyalist tarzda bakılmazsa, hayatın işleyişinin kavranmasından ileri gelir. Burjuva sınıf ihtiyacı olan teknolojik ve endüstriyel

gelişme için bunu yapar ve ayrıcalıklı eğitime tabi tuttukları seçkin azınlığı, tekellerin yüksek plaza ve teknoloji vadilerinde emekçilerden ayrı ve ayrıcalıklı tutar.

Bizim gibi emekçi çocukları ise bambaşka bir eğitim sistemi- nin parçalarıdır. Aç karna, kirli, bakımsız eksik malzemeli okullara gitmeyi bir kenara bırakırsak bu okullarda öyle birbirinden kopuk, ezbere dayalı, ezberlediğinin de ve işe yaradığını bilemeyen "tanjant kotanjant hayatta ne işe yarayacak ki!" diye dalga geçen, öyle böyle iki üç diploma almış, doktora falan yapmış olsak da bu diplomalarla bile bir bal- taya sap olamadığımız, sahte doktor, avukat, proflarla yarışamayıp çareyi yine asgari ücretle bir işe girmekte bulduğumuz bir eğitim sisteminde "eğitiliriz!" Emekçi çocuklarına verilen bu eğitimden elimizde kalansa kar- man çorman bir kafa, saçma sapan burjuva yargılar ve "boşuna mı oku- duk" hissiyatı olur.

Bizi hayatı gerçek zenginliği ve bütünlüğü içinde kavramaktan hayli uzak hale getiren bu eğitim koşullarından dolayı, en temel in- sani özelliklerimizden olan merak, öğrenme ve gelişme isteği öyle törpülenir ki bilim sözcüğü bile bize silikon vadisi, MIT ya da Harvard gibi yerlerde birilerinin yaptığı akıl almaz işler gibi görünür.

Oysa, farkında olalım olmayalım, yaşamımızın her anı bilimle doludur. Sütten yoğurt yapan nenelerimiz ilk kimyagerlerin soyundandır mesela. Keza hasta olduğumuzda çeşitli ot-

larla içecek hazırlayan büyüklerimiz farmakolojinin ilk öğrencilerinin bil- gilerini sürdürür. **Düz bir masa ya- pabilen bir marangoz, eğri bir bina yapmamayı başaran bir inşaat iş- çisi kendi çapında mühendistirler. Ya da ekonomi... Ekonomi de başlı başına bir bilim dalıdır, kendi ya- saları vardır.** Mesela üretim araçları hangi sınıfın elindeyse o toplumun örgütlenişi, o sınıfın çıkarına göre olur. Biz bu yasaları bilsek de bilme- sek de bu yasalara tabiyizdir. Ama bu yasaların farkında olursak bu yasala- rı kendi çıkarlarımız doğrultusunda kullanma gücünü de elde ederiz. Tıp- kı fizik yasalarını öğrenerek bu gün uzaya gidecek düzeye geldiğimiz gibi, **doğa ve toplum yasalarını bilimle öğrenerek, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyanın kurulmasını da sağ- layabiliriz.**

Elbette burjuvazi nitelikli bilim- sel eğitimi emekçilerden itinayla uzak tuttuğu için bu eğitimi en başta kendi çabamızla almamız gerekiyor. Bunun için de en başta Marksizme ihtiyacımız var. Devrimci proletarya- nın dünyayı kavrama ve değiştirme- sinin anahtarı elbette biricik doğru bilim olan Marksizmdir. Bu yüzden Marksist kitaplar başucu kitaplarımız olmalıdır.

"Bilime giden düz yol yoktur." (Marx) ama bu gözünüzü korkutma- sın. Gerçek bilim kafa açıcıdır, karış- tırıcı değil. Belli bir çaba gerekir ama zevkli ve merak uyandırıcıdır. Bu ışığı bir kez yüzünüzde hissettiğinizde art- tık onsuz yapamazsınız.

Kagar Operasyonuna Karşı Devrimci Dayanışma

Hindistan devletinin Adivasilere ve devrimcilere yönelik başlattığı Kagar Katliamına karşı 13 Aralık günü İstanbul'da biraraya gelen devrimci kurumlar, Şişli'de bulunan Hindistan Başkonsolosluğu önünde eylem yaparak Adivasilere ve devrimcilere yönelik saldırıları protesto etti.

Hindistan devletinin Adivasilere ve devrimcilere yönelik başlattığı Kagar Katliamına karşı 13 Aralık günü İstanbul'da biraraya gelen devrimci kurumlar, Şişli'de bulunan Hindistan Başkonsolosluğu önünde eylem yaparak Adivasilere ve devrimcilere yönelik saldırıları protesto etti.

Alinteri, Devrimci Hareket, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Kaldıraç, Komün, Mücadele Birliği Platformu, Partizan, Sosyalist Meclisler Federasyonu ve Sosyalist Mücadele İnisiyatifi'nin çağrısıyla, "Hindistan'da Kagar Operasyonu Durdurulsun, Katliam Son Bulsun" şiarıyla gerçekleştirilen eyleme Devrimci Öğrenci Birliği, Gençlik Komünleri, Yeni Demokrat Kadın, SGDF gibi gençlik örgütleri ve çok sayıda kişi katıldı. Basın açıklamasını Türkçe ve İngilizce olarak Eray Çita ve Mihle Kalem okudu.

Kagar Operasyonu kapsamında gerçekleştirilen saldırıların Hindistan devletinin yıllardır sürdürdüğü sistematik katliamların son halkası olduğunu söyleyen Eray Çita, bu saldırıların arkasındaki asıl gücün emperyalist devletler olduğunu vurguladı.

Hindistan'da tedavi altında bulunan Madvi Hidma'nın 11 yoldaşıyla birlikte 18 Kasım'da esir alındığını ve

ardından katledildiğini belirten Çita, Kagar Operasyonu kapsamında gerçekleştirilen bu saldırıların, Hindistan devletinin yıllardır sürdürdüğü sistematik katliamların son halkası olduğunu söyledi.

Devrimci Halk Komiteleri aracılığıyla yoksul halkın su kanallarına kavuştuğunu, eğitim ve sağlık olanaklarının sağlandığını aktaran Çita, Kagar Operasyonu sırasında bu olanakların dağıtıldığını, yıkıldığını ve yok edildiğini söyledi.

Kagar Operasyonu'nun Hindistan'daki doğal yaşam alanlarını maden ve sanayi tekellerine açmak amacıyla yürütüldüğünü vurgulayan Çita, operasyonun doğrudan halk düşmanı bir harekât olduğunu, Hindistan devletinin "safranlaştırma" politikalarıyla Dalit hareketleri, insan hakları savunucuları, devrimci ve ilerici örgütler, öğrenci ve gençlik hareketleri, gazeteciler, yazarlar, avukatlar, akademisyenler ile Keşmir, Naga, Manipur, Asom ve Bodo gibi ulusal hareketlere karşı kapsamlı bir baskı politikası yürüttüğünü söyledi.

Hindistan Hükûmeti'nin Adivasilerin toprak, orman ve su üzerindeki haklarını sistematik biçimde yok ettiğini aktaran Çita, son yirmi yılda çok sayıda şirketin Chattisgarh hükû-

metiyle doğal kaynaklara ilişkin anlaşmalar imzaladığını, bu süreçlerin anayasal güvenceleri ve uluslararası normları ihlal ettiğini, 2022-2023 döneminde Chattisgarh'ın maden geliri'nin 153 milyon dolar olduğunu, buna rağmen Adivasilerin hâlâ Hindistan'ın en yoksul toplulukları arasında yer aldığını söyledi.

Hindistan Devleti'nin yargısız infaz, işkence ve ödül politikalarıyla katliamları artırdığını vurgulayan Çita, Bastar Polis Eylem ve Sonuç Raporu'na göre yalnızca 2024 yılında öldürülen kişi sayısının 217'ye yükseldiğini, bu kişilerin büyük bölümünün yerli Adivasiler olduğunu aktardı. Pek çok cenazenin yakılarak yok edildiğini belirten Çita, bunun işkence ve infaz kanıtlarını gizleme amacı taşıdığını belirtti.

Faşist Modi rejiminin son 9 yıldır Hindistan'da daha fazla faşizm ve olağanüstü hâl uyguladığını söyleyen Çita, Keşmir'in özerkliğinin iptal edilmesi, binlerce Müslüman ve Dalit'in hapsedilmesi ve siyasi tutsaklık statüsünün reddedilmesine dikkat çekti.

Eylem, Hindistan devletinin Adivasilere, diğer etnik topluluklara ve devrimcilere yönelik saldırılarını protesto eden sloganlarla sona erdi.

Karayipler, ABD Emperyalizminin Mezarlığı Olacak

Çeviri Kolektifi

Emperyalist ABD, bir Venezuela petrol tankerini barbarca kaçırdı 10 Aralık tarihli haberlere göre, Donald Trump, Venezuela açıklarında yasadışı olarak ele geçirilen tankerin imha planıyla ilgili olarak, "Onu elimizde tutacağız" şeklinde absürt bir yaptı. Buna yanıt olarak, Venezuela Dışişleri Bakanlığı yaptığı açıklamada bunu "bariz bir hırsızlık ve uluslararası korsanlık eylemi" ve "ülkenin egemenliğine ve doğal kaynaklarına karşı daha geniş bir kampanyanın parçası" olarak nitelendirerek şiddetle kınadı. Dikkat çekici bir şekilde, bu tanker kaçırma olayı, aşırı sağcı faşist lider Machado'ya "Nobel Savaş Ödülü"nü verildiği törenle hemen hemen aynı zamanda gerçekleşti. Maduro'ya karşı Machado aracılığıyla yürütülen kötü niyetli propaganda başarısız olunca, bunu örtbas etmek ve aynı zamanda Venezuela'yı kışkırtmak için bu kaçırma olayını gerçekleştirdikleri analiz ediliyor.

ABD emperyalizminin Venezuela ham petrolünü yağmalaması, Venezuela'nın stratejik bir varlığı ve devlet petrol şirketi PDVSA'nın bir yan kuruluşu olan CITGO'nun yasadışı acil satışına ekleniyor. CITGO, ABD genelinde 3 rafineri, 6 boru hattı ve yaklaşık 4.200 benzin istasyonuna sahip, en büyük 7. rafineri şirkettir. Bu nedenle, çokuluslu sermayenin hedefi haline geldi. Trump'ın 2019'daki ilk döneminde, "Kendini Başkan İlan Eden" Guaidó'nun sahte hükümetinin borcunu 23,6 milyar

dolara şişirerek geri ödemesini imkansız hale getirdikten sonra, "dava" yoluyla CITGO'yu ele geçirip bu şirketin gerçek değeri 11 milyar dolar olan varlıklarını zorla satarak yağmalamaya çalışıyorlar. Guaidó'nun sahte hükümetinin borcunu geri ödemesini imkansız hale getirmek için 23,6 milyar dolara şişirdikten sonra, "davaları" yoluyla CITGO'yu ele geçirip, gerçek değeri 11-13 milyar dolar olan bu şirketi 5,9 milyar dolar gibi çok ucuz bir fiyata satmaya zorlayarak yağmalamaya çalışıyorlar. Bu yılın Mayıs ayında Maduro, "CITGO'yu asla teslim etmeyeceğini" açıkladı ve Aralık ayında Venezuela Ulusal Meclisi, ABD hükümetinin CITGO'yu ele geçirmesini kınadı ve buna işbirliği yapan ABD yanlısı faşistlerin vatandaşlıklarını elinden almak için bir yasa tasarısı sundu.

Emperyalist ABD'nin soygun ve korsanlık faaliyetleri, Karayipler'de toplanan ABD askeri gücünün asıl amacının "Uyuşturucu Savaşı" olmadığını gösteriyor. Ağustos ayında Trump, uyuşturucu bulunmayan bir ülke olan Venezuela'yı "uyuşturucu suçları işleyen bir devlet" olarak karaladı ve anti emperyalist halk rejiminin başkanı Maduro'yu kötü niyetle "uyuşturucu patronu" olarak göstererek, deniz ve hava operasyonlarının ardından kara operasyonunun habercisi oldu. Dahası, ABD, "Uyuşturucu Savaşı"nı Kolombiya ve Meksika'yı da kapsayacak şekilde genişleterek ve halk rejimleri olan ülkelerdeki

ABD yanlısı aşırı sağcı grupları kışkırtarak aşırı sağcı faşist ayaklanmalar çıkarmak suretiyle halk rejimlerini çökertmeye niyetlidir. Petrol tanker kaçırma ve CITGO'nun yasadışı satışı ile teyit edildiği üzere, bu son derece kötü niyetli zulüm, Venezuela'nın ham petrolünü ve Latin Amerika'nın bol doğal kaynaklarını yağmalamayı amaçlamaktadır ve Latin Amerika'yı yeniden ABD'nin "arka bahçesi" haline getirme yönündeki kötü niyetli hırsın bir tezahürüdür.

Trump yönetimi tarafından 4 Aralık'ta açıklanan ABD Ulusal Güvenlik Stratejisi'nin özü, "Yeni Monroe Doktrini"dir. Bu doktrin, ABD'nin kendisini Amerika kıtasındaki tek hegemonik güç olarak konumlandıracağını ilan etmektedir. USS Gerald R. Ford uçak gemisi ve 15.000 askerden oluşan işgal güçlerini Karayipler'de toplayarak "İkinci Karayipler Krizi"ni kışkırtan Trump, bu Ulusal Güvenlik Stratejisi ile Latin Amerika'yı hakimiyeti altına alma stratejisini resmen formüle etmiştir. Bu arada Venezuela'da hükümet, ordu ve halk, kararlı bir anti ABD direniş mücadelesi için tek yürek olarak birleşmiştir. Latin Amerika'nın dört bir yanında, anti emperyalist halk rejimlerinin Venezuela'ya desteği ve dayanışması ile halkın ateşli anti ABD ve anti faşist kitle mücadeleleri gelişmektedir. Ayrıca, küresel anti emperyalist ortak mücadele güçleri, Venezuela'yı savunmak için enternasyonalist dayanışmanın bir somutlaşmış hali olan "Savunma Tugayı"nı kurmuştur. Emperyalizmin yenilgisi ve çöküşü kaçınılmazdır. Özellikle Karayipler, ABD emperyalizminin mezarlığı haline gelecektir. Dünyanın ilerici insanlığı, emperyalizmi devirmek ve bağımsızlık ve barışın hakim olduğu yeni bir dünyayı hızlandırmak için anti ABD direniş ve anti emperyalist mücadelede topluca ayağa kalkacaktır.

12 Aralık 2025

Dünya Anti Emperyalist Platformu
web sayfası wapnews.org'dan alınarak
çevrilmiştir.

MESEM Protestoları Devam Ediyor

Sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve gençlik örgütlerinin çağrısıyla biraraya gelen yüzlerce kişi 10 Aralık günü Kadıköy Süreyya Operası önünde çocuk işçi sömürsüne ve çocuk işçi cinayetlerine neden olan MESEM programını ve buna karşı MESEM Zirvesi'ni protesto eden TİP'li öğrencilerin tutuklanmasını protesto etti.

TİP'li Öğrenciler adına yapılan konuşmada MESEM'in iptal edilmesi ve tutsak TİP'li öğrencilerin serbest bırakılması istendi.

Ortak basın açıklamasını okuyan Hüseyin Özev, bu yılın başından sonuna kadar en az 85 çocuk işçinin iş cinayetlerinde katledildiğine dikkat çekti. "Kayıt tutulmaya başlanan 2011 yılından beri en çok çocuk işçi ölümünün yaşandığı yıl bu yıl oldu" diyen Özev, mesleki ve teknik eğitim adı altında çocukları işçileştirme politikalarından övgüyle bahseden Yusuf Tekin'in, iş cinayetlerinde katledilen 17 MESEM'li öğrenciye hiç değinmediğine dikkat çekerek, "Biz biliyoruz ki MESEM kapsamında çalıştırılan birçok çocuk meslekleriyle ilgili olmayan işler yapmakta, çeşitli hakaret ve baskılara maruz kalmakta, herhangi önlem alınmadan bu öğrencilere tehlikeli görevler verilmektedir. Çocuklarımıza ve öğrencilerimize bu muameleleri hiçbir şekilde tespit etmeyip cezalardan muaf kılanlar, onların ölümüne sessiz

kalanlar pek tabii olarak bunu protesto eden TİP üyesi öğrencileri, önce gözaltına alıp sonra da tutuklamakta hiç gecikmemişler, yetmemiş peşine de MESEM'li çocukların haklarını hatırlatmak için bakanın katıldığı zirveye giden Öğretmen Sendikası üyesi öğretmenleri ters kelepçe ile gözaltına almış sonrasında adli kontrol ile bırakmışlardır" diye konuştu.

"Tutuklanan öğrencilerin serbest bırakılmasını, mesleki eğitimin ve MESEM'in öğrencilerimizin hayatına kasıtmeyecek, onların hayatını güvence altına alacak, çocuk emeği sömürsünü ortadan kaldıracak şekilde yeniden düzenlemesini istiyoruz" diyen Özev bunun için sonuna kadar mücadele edeceklerini vurguladı.

Devrimci Öğrenci Birliği, İzmir Konak sokaklarında tutsak devrimcilerin sesini yükseltti. Zindanlar Yıkılsın, Kuyu Tipi Kapatılsın!

Dünden Bugüne Zindanlar Mücadelesi

gaz bombaları, kimyasal bombalar atıldı, havalandırmaya çıkan tutsaklar keskin nişancıların kurşunlarıyla karşılaştı. O güne kadar görülmemiş ve denenmemiş kimyasallar tutsaklar üzerinde denendi. Yakılan, kurşunlanan tutsaklar her şeye rağmen ateş altında halaya durdu...

Çanakkale zindanında 3 gün, Ümraniye'de 4 gün süren zindan savaşlarının sonunda; Bayrampaşa'da Cengiz Çalıkoparan, Ali Ateş, Mustafa Yılmaz, Murat Ördemci, Nilüfer Alcan, Fırat Tavuk, Aşur Korkmaz, Şefinur Tezgel, Yazgül Güder Öztürk, Gülser Tuzcu, Seyhan Doğan, Özlem Ercan; Ümraniye'de Ahmet İbili, Ercan Polat, Umut Gedik, Alp Ata Akçagöz, Rıza Poyraz; Çanakkale'de Fidan Kalşen, Fahri Sarı, Sultan Sarı, İlker Babacan; Bursa'da Murat Özdemir; Çankırı'da İrfan Ortakçı, Hasan Güngörmez, Ali İhsan Özkan; Uşak'ta Berrin Bıçkılar, Yasemin Cancı; Ceyhan'da Halil Önder ölümsüzleşti. Ve yüzlerce tutsak yaralandı. Ardından götürüldükleri F tipi zindanlarda 6 yıl boyunca sürdürülen Ölüm Orucu eyleminde 122 devrimci tutsak ölümsüzleşirken, yüzlerce tutsak da zorla müdahale sonucu sakatlıkla karşılaştı.

Ne devrimci tutsaklara yönelik faşizmin saldırıları son buldu, ne de devrimci tutsaklar teslim alınabildi. Her geçen sene varolan zindanlara yenileri eklendi, zindanların tipleri şekilleri değişti, her geçen yıl yeni baskı ve yasaklar eklendi var olanlara... Her geçen gün tedavi edilmeyen hasta tutsakların tabutları çıkmaya başlasa da, infaz süresi dolan tutsaklar tahliye edilmese de, bir adım geri atmadılar. Şu an gündemde olan, tutsakları insanlardan ve dünyadan yalıtmayı hedefleyen "kuyu tipleri" dahi devrimci tutsaklara boyun eğdiremedi.

Canlarını düşmana siper eden devrimci tutsaklarla dayanışmak için dışarıda yapılması gereken de, artık tüm bir toplumun sorunu haline gelmiş olan zindanlara karşı örgütlenmek, duvarları yıkmak için mücadeleyi yükseltmekten geçiyor.

Zindanları Yıkalım, Tutsakları Özgürleştirelim!
Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

19 Aralık 2000...

25 yıl önce bu ülke zindanlarında büyük bir katliam yaşandı. 19 Aralık günü başlayan ve 4 gün süren katliam yaşanan ilk zindan katliamı değildi belki ama en geniş kapsamlısı idi. 20 zindana eş zamanlı yapılan baskınlarda 28 devrimci tutsak hayatını kaybetti, yüzlerce tutsak yaralandı.

2000'in 19 Aralık'ına nasıl gelindi?

70'li, 80'li ve 90'lı yıllar boyunca; devrimcileri, başkaldıran işçileri, emekçileri, Kürt halkını zindanlara dolduran devlet, yine de onlara baş eğdiremeyince çareyi; baskı ve zor artırmakta buldu. Tek tip kıyafetler, Türkçe konuşma dayatmaları, ayakta sayımlar, hücre cezaları ve işkenceler... Her türlü vahşi saldırısına rağmen tutsakları teslim alamadı. Teslim alamadığında da katletmeye girişti. Diyarbakır, Buca, Ulucanlar... Ve nihayetinde 19 Aralık... Saldırıları, katliamlar karşısında tutsaklar hala teslim alınamıyor.

İşkenceleri ile ünlenen Diyarbakır zindanında 81-84 yılları arasında yaklaşık 30 tutsak işkence ile katledilirken, 10 Şubat 1993'te 50'si ağır 200 tutsak "arama" adı altında saldırılarda yaralandı. 21 Eylül 1996 yılında Buca, 26 Eylül 1996 Amed ve 26 Eylül 1999 Ulucanlar katliamlarında 24 devrimci tutsak katledildi. 19 Aralık 2000'de cezaevlerinde katliamlar yaşanırken ortaya çıktı ki, o ana kadar gerçekleşen katliamlar, aslında 19 Aralık'ta düzenlenen "Hayata Dönüş

Operasyonu" için ön hazırlık.

Ağır silahlarla, iş makineleri, lav silahları, uzun namlulu silahlar, keskin nişancılarla, sinir gazları, gaz bombaları ile gerçekleşen operasyonlar öncesi, cezaevlerine yüzlerce ceset torbası da getirilmişti. Toplumsal başkaldırının yükseldiği süreçte, birer devrim okuluna dönüşmüş olan cezaevlerini kontrol altına almadan, devrimci tutsaklara boyun eğdirmekten toplumu kontrol altına alamayacağını bilen burjuvazi, hücre tipi cezaevi olan F tiplerini hayata geçireceğini duyurdu.

96'da tek tip kıyafet dayatmasını kabul etmeyen ve Ölüm Orucu eylemine başlayan; 96 günün sonunda bu saldırıyı püskürten devrimci tutsaklar, taleplerini kabul ettirdi. 12 tutsağın ölümsüzleşmesine rağmen tutsaklar boyun eğmedi. F tipleri gündeme geldiğinde ise devrimci tutsaklar zindanda mücadele etme kararlılığını sürdürdüler. Leninist tutsaklar bu sürecin, f tipi saldırısının önüne ancak fiili mücadele yöntemleri ile (rehin alma, cezaevi işgali, barikat vb gibi) geçilebileceğini ifade ettiler. Buna uygun davranarak gelecek bir askeri saldırıyı karşılamak üzere hazırlıklara başladılar. Bunun karşısında birkaç siyaset de ölüm orucu eylemine başladı.

Ancak devletin saldırısı çok daha kapsamlı ve genişti. 19 Aralık günü sabaha karşı 20 cezaevinde başlayan saldırılarda cezaevlerine özel hareket ekipleri gerçek silahlarla girdi, iş makineleriyle duvarlar yıkıldı, koğuşlara

19 Aralık'tan Kuyu Tiplerine Direniş Sürüyor

Geçtiğimiz aylarda kuruluşunu ilan eden ve bünyesinde 20'ye yakın siyasi kurumun bulunduğu Kuyu Tipleri Kapatılsın İnisiyatifi'nin 19-22 Aralık Zindan Katliamlarının yıldönümü vesilesiyle yazılı açıklama yaptı.

19 Aralık 2000'de gerçekleştirilen "Hayata Dönüş" adı verilen katliamın devletin halka karşı yürüttüğü topyekün saldırıların bir parçası olduğu, 20 hapishaneye eşzamanlı olarak düzenlenen ve ağır silahların, yakıcı ve öldürücü kimyasalların, hatta iş makinelerinin dahi kullanıldığı bu saldırıda 28 devrimci tutsak katledildiği söylenen açıklamada "Amaç, ölüm orucundaki tutsakları 'Hayata döndürmek' değil, onlarda vücut bulmuş devrimci iradeyi kırarak teslim almak, bu yolla toplumu örgütsüzlüğe ve teslimiyete zorlamaktır. Oysa tutsaklar teslim alınmak şöyle dursun, bu vahşete karşı bedenlerini ve yüreklerini ortaya koyarak savaştılar." dendi.

Saldırının asıl hedefinin hapishanelerdeki güçlü örgütlülüğü dağıtmak olduğu, devlet saldırısının dışarıda da özelleştirme, yoksullaştırma ve siyasal baskıyı artırma biçiminde kendini gösterdiği vurgulandı. Operasyon sürecinde devlet yetkililerinin "Zindanları kontrol edemezsek sokaklara hakim olamayız" diyerek, tutsakları hedef alma sebebini itiraf ettiği söylendi.

Hapishanelerde gerçekleşen bu katliamın faillerinin cezalandırılmadığı, saldırı emrini verenlerinse ödüllendirildiği, Bayrampaşa katliam davasının zaman aşımına uğratıldığı, devrimci tutsakların tüm bu saldırılara rağmen teslim olmadığı vurgulanarak "Devrimci tutsaklar katliamlara ve kesintisiz tecride rağmen, bu toprakların tüm ezilenleri ve işçileri için mücadele etmekten geri durmadılar. Koğuşlardan hücrelere, F Tiplerinden bugün inşa edilen Kuyu Tipi Hapishanelere kadar tüm saldırılara karşı mücadeleye devam ettiler" dendi.

Tutsakların hem fiziksel, hem de ruhsal olarak teslim alınmak istediği, dışarının işe açığa, yoksulluğa, baskılara, kadın ve LGBTİ cinayetlerine mahkum edilmek istendiği belirtilerek "Bu düzene öfke

doluyuz. Zindanlardaki tutsakların hücrelerde bile sönmeyen iradesi, halkımıza başka bir yolun, örgütlülüğün, dayanışmanın ve kolektif kurtuluşun mümkün olduğunu gösteriyor." dendi.

"Tecrit altındaki tutsakların bayrağını dışarıda dalgalandırmak, devrimci iradenin yenilmezliğini kuşanmak, devrimci tutsaklarla dayanışmayı büyütme ve devletin zorbalığını toplumsal mücadeleyle boşa çıkarmak için bir adım öne! Hapishanelerde mutlak tecridin son bulması için, Kuyu Tipi Hapishanelerine sevklerin durdurulması için; tutsakların kazanılmış iletişim ve sosyal hakları üzerindeki engellerin kaldırılması için hapishanelerle toplum arasına örülen duvarları yıkalım." denilen açıklama devrimci tutsaklarla dayanışmayı ve tecride karşı ortak mücadeleyi büyütmeye çağrısıyla sona erdi.

"Cezaevi Kimliği" Dayatması

Şakran Kadın Kapalı Cezaevi'nde bulunan Zuhal Sürücü, bu hafta ailesiyle yaptığı telefon görüşmesinde cezaevi idaresinin kendilerine "Cezaevi kimliği" dayatması yaptığını ve "Cezaevi kimliği almadan hiç kimseyi aile ve avukat görüşüne çıkarmayacaklarını" söyleyerek tehdit ettiklerini anlattı. Bu belgeyi tutsaklar almamakta uzun süredir kararlı bir şekilde mücadele yürütüyorlar. Üzerinde örgüt isimlerinin yazılı olduğu bu kimlik ile cezaevi yönetimleri tutsakları "terörist" olarak damgalamaya çalışıyor.

Devrim, Daima Devrim!

Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nde yönetim ile yaşadığı tartışmalar ertesinde cezaevi müdürünün keyfi emriyle Manavgat S Tipi Cezaevi'ne sürülen, 2 yılı aşkın süredir tek başına hücrede kalmaya zorlanan devrimci tutsak Serpil Cabadan'dan gazetemize iletilen mesajı paylaşıyoruz:

Dostlar, yoldaşlar merhaba. Türkiye ve Kürdistan devrimi tarihi, aynı zamanda zindan katliamlarının ve devrimci tutsakların özgürlük mücadelesinin tarihidir. Tekelci faşist devlet ezilen halkları, devrim mücadelesinden uzaklaştırmak, sindirmek için zindanları kullanmakla kalmamış tutsakları toplu katletme yöntemlerinden en ağır baskı ve tecrit yöntemine kadar her şeyi devreye sokmuştur. Ama dün olduğu gibi bugün de devrimci tutsaklar "Devrim, devrim daima" demeye devam ediyor.

F tiplerinde olduğu gibi bugün S, Y, kuyu tipleri de devrimci tutsakları teslim almak, ezmek, deyim yerindeyse diri

diri gömmek için kurulmuştur. Sadece kilit kilit üstüne değil en ağır tecrit politikalarının uygulandığı bu yerlerde iki yıldır bir tek insan yüzü görmeden konuşmadan tutulan tutsaklardan biriyim. Çeşitli keyfi uygulamalar nedeniyle hastaneye gidemiyor, muayene olamıyorum revire çıkabilmek bile çoğu zaman mümkün olmuyor. Ailelerden ve görüşçülerimizden çok uzak yerlere sevk edilmiş olmak da yetmiyor, kısa olan görüş süreleri de iyice kısaltılıyor.

Tüm zorlu, ağır ve baskıcı koşullara rağmen devrimci tutsaklardan devrim umudunu çalamayacaklar. Zindanlar yıkılsın, tutsaklara özgürlük!

Bakışımız Sömürsüz Günlere Kilitli

Tahliyesi geldiği halde infazı Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi İdare Gözlem Kurulu tarafından 3 kez ertelenen ve toplamda 31 yıldır devrimci tutsak Elif Yaş'ın dışarıya mesajını paylaşıyoruz:

Taniyin tanımayın; tanıyayım tanımayayım, yukarı kalkmış her başın yanında bulurum kendimi. Belki de bundan içeride bunca zaman (31 yıl) bunca rahatlıkla aktı. Kendime kilitlenip kalmak yerinde, dışarıda binlerce yürekle bir arada olmak, bir arada hissetmek, ileri atılan her adımın coşkusunu taşımak, eğilmeyen başların onurunu taşımak, onlara layık olabilmek için sürekli zamanı en iyi, en yararlı şekilde değerlendirmeye çalışmak, okuyup araştırmak...

Nazım ustanın içerdekine öğütlerine uymak, Nazım Akarsu'nun Hayat Ne Zaman Biterse Bitsin şiirinde olduğu gibi değerlendirmek... İçerinin küçültülen dünyasına kapılmadan şu duvarlara hapsedilemeyen dünyanın sorunlarıyla uğraşmak... Geçmiş okuyup gelecek için uğraşmak dinç kılıyor, yaşanılabilir kılıyor.

(...)

İçerde olmak eğer yüreğin bilincin dışarıyla akabiliyorsa öyle gözde büyütülmemeli. Bireyler -ben- özgürlüğün yanında o kadar da gözde büyütülmemeli. Zindanlar insana aykırı insanlığın kurtuluşu aynı zamanda zindanların yıkılışıyla mümkün! Yoksa ben girmişim 31 yıl yatmışım ne gam! Hep dışarıyla birlikte atan bir yürek o meydanlarda yüreğinin yankısını duymalı. Yüreğim yüreklerinle yan-kılanıyor, ne mutlu bana.

(...)

Ben iyiyim, sağlığım ve bilincim gayet yerinde. Uzatılan süreler neye engel olmuş ki; değil 30 yıl ben ömrümü adamışım gelecek güzel, onurlu günlere... Bir kişinin yılların lafı mı olur? Hayatın hep ileriye aktığı, bilgi birikim maddi ve manevi zenginliklerin tüm insanlığın olacağı günler için elimden okumak, yazmak dışında bir şey gelmesede ne yapabiliyor ne

verebiliyorsak o kadar güzelleşecek gelecek.

(...)

Biliyorum beklendiğimi ve bunun için uğraş verildiğini. Her biriniz çok değerlisiniz, gelmeyi bunca yıl sonra ayrılıkların bitmesini çok isterdim, isterim. Ama en çok nerede olursak olalım tarihi sorumluluklarımızın farkında, zamanın ileriye akışı için tüm engellerin yıkılması için ileriye atılmak gerekliliği bilinciyle günü karşılamak... Zindandakiler her kavşakta öne çıkıyor, "tüm gözlerin çevrildiği yer". Baş eğmek tökezletir insanı, bakışlarımız ufka doğru ezen ezilenin olmadığı, sömürünün son bulduğu, insanın insanca yaşayacağı günlere kilitli. Bu nedenle ileriye bakarak geleceğe yol alıyoruz. Bu duyguyla, bu duyguyu taşıyanlara, emek verenlere selam olsun!

İÇİNDEKİLER	
4>> Biri Müjeler Onur Dönmez	40>> Gezi'den Bugüne Yazılı Bir Mektupla Halice Eroğlu Akdoğan
5>> Taşyıcılar Temade Çınar	43>> Bunlar Yaşanmışlığın Çeyreğidir Aslı Kahraman Eren
8>> Sovyet Kurgucuları Toprak Güney	46>> Hakan'ın Şiirine Dair Ergül Çiçekler
18>> Guernica 19 Helin Su	48>> Hakan Tosun İçin Bir Tiyatro Oyunu Türkan Doğan
20>> Kapan Zindan Türkü Söylüyor	49>> Hakan Tosun İçin 12 Parçalı Bir Kolaj Abbas Karakaya
23>> Oçena Atilla Oğuz	52>> Hakan'ın Kamerası Hâlâ Kayıтта... Üç. İki. Biri İzmir... Cumhur Özen
>>>>>> Dosya	56>> Hakan Tosun Cinayeti Soruşturma Süreci Av. Cemal Yücel
26>> Hâlâ Songül Yücel	58>> Hakan Tosun: Vicdan ve Adalet Anıtı Abbas Karakaya
29>> Hakan'ın Ardından E. Ruda	60>> İçimde Bir Sızıyla Tanıdım Seni Gizem Köksal
31>> Kuru Simit ve Kaz Dağları'nda Sabahın Altısı Eylül Deniz Yaşar	62>> Dağın, Gerçeğin ve Direnişin Tanığı Taylan Özdemir
34>> Sokakta Katledilen Bir Gazetecinin Ardında Brakthi Başluk Erdogan Alaymat	64>> Çatlara Doğru Madım Çetinkaya
38>> Biz Hakikatin Ortaya Çıkmasını İstiyoruz Özcan Yaman	66>> Her Şeyin İçinde Bir Parçasın Artık Alper Can Kılıç
	68>> Eyvallah! Ahmet Dönmez
	>>>>>> Hakan'ın Kaleminden
	75>> Anadolu'dan Şehirleri Akan Nehirler
	78>> "Hayat Var"
	80>> Geçmişin İçindeki Gelecek
	82>> Gerçeğe Giden Yolda İlk Adım Hayal Kurmak
	84>> Yeni Deneyimler ve Kayıt Almanın Önemi
	88>> Eylemin Görünmeyen Estetiği
	92>> Deprem, Devlet ve Yalnızlık
	95>> Koronavirüs Sonrasında Yeni Yaşam Var

"Gerçek Hâlâ Kayıтта"

Yeni Dönem Yayıncılık'tan 3 ayda 1 çıkan kültür-sanat-edebiyat dergisi Önsöz'ün kış sayısı çıkıyor. Geçtiğimiz günlerde sokak ortasında dövülerek katledilen gazeteci, belgeselci, çevre aktivisti, aynı zamanda derginin yazarlarından olan Hakan Tosun'a ayrılan dosyasıyla raflarda yerini alan derginin yeni sayısına aşağıdaki adreslerden ulaşabilirsiniz.

İSTANBUL | Şişli: Ayışığı Ekin Sanat Derneği, Yeni Dönem Yayıncılık, Taksim: Mephisto, Kadıköy: Mephisto, Yolda Sahaf, Yay-Koop

İZMİR | Yakın Kitabevi

DİYARBAKIR | Aram Kitabevi, Lilav Pirtuk Kitabevi

MARDİN | Mithra Sahaf

GENEL DAĞITIM | Emek Dağıtım

YAYINCILIK | www.yenidonemyayincilik.com

ÇINGİ

"Sevgili Okur;
Geçtiğimiz altı mayısta tam yirmi yaşımızı doldurduk. Yirminci yılımızın başında yazı kurulu üyeleri ve okurları olarak, farklı illerde yapacağımız Önsöz okur ve yazarları buluşmalarının heyecanı içindeydik. Ocak ve şubat ayında İzmir ve İstanbul'da Önsöz buluşmaları gerçekleştirdik ve eş zamanlı çevrimiçi etkinlikler düzenledik. Derken 19 Mart Ayaklanması başladı. Kısa zaman sonra da genel yayın yönetmenimiz Songül Yücel tutuklandı.

Yirminci yılımızın verdiği gurur ve sorumlulukla, içinden geçtiğimiz yoğun

ve sıkıntılı dönemlere rağmen yeni sayılarımızı zamanında çıkarmaya önem verdik ve okurlarımızla üç ayda bir buluşmaktan vazgeçmedik.

Bizim için hem umut verici hem de baskıların yoğunlaştığı bir yıl olan iki bin yirmi beşin ekim ayına geldiğimizde bir darbe daha yedik. Dergimizin yazarı, gazeteci, belgeselci, fotoğrafçı, kameraman, ekoloji aktivisti dostumuz Hakan Tosun, 10 Ekim günü sokak ortasında öldüresiye dövülerek saldırıya uğradı. Hemen ardından hastaneye kaldırılan Hakan yalnızca birkaç gün sonra, ardında birçok soru işaretiyle yaşama veda etti.

Kamerası elinden düşmezdi Hakan'ın. Birçok ekolojik, çevre ve toplumsal mücadelenin içinde yer alır, bellek tutardı. Biz de Hakan'ın tüm dostlarına bir çağrı yaparak bu yeni sayımızda Hakan'a ilişkin kendi belleğimizi ortaya koyalım istedik. Hakan'ın tüm dostlarına, onu sadece anmaya değil, onun bakışını, kamerasını, her satırda onu ve mücadelesini yeniden var etmek için seslendik: "Gerçek Hala Kayıтта" diye...

Bu dosyamızı Hakan'a ayırarak ondan miras kalanları ölümsüzleştirmek için çaba gösterenlere biz de katılmak istedik.

Kamera elden ele... Gerçek hala kayıтта..."